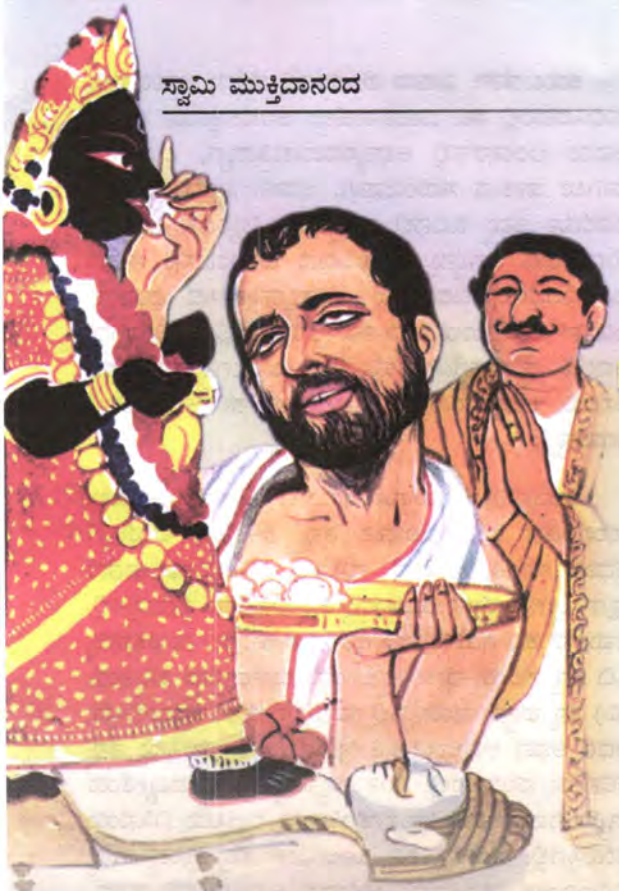

ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಮಾಣಪುರುಷರಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು

ವೈಚಾರಿಕ ಮನಸ್ಸಿನವರಿಗೆ 'ದೇವರು' ಎಂಬ ಪದವು ಒಂದು ಒಗಟಿನಂತೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಳುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಇದೊಂದು ವಿಸ್ಮಯದಾಯಕ ಪದವೆಂದು ತೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳ ಜನರು, ತಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಬಲದಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಾಸ್ತವವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಪ್ರಭಾವವು ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ, ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗಂಭೀರಭಾವನೆ ಹೊಂದಿರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಾಸ್ತಿಕರು ಮತ್ತು ಅಜ್ಞೇಯವಾದಿಗಳು ಸಹ ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಡುವಂತಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಂಥ ಜನರು ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಂತೆಯೂ ಆಯಿತು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಗಂಭೀರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆಯಾಸಗೊಂಡ ಪ್ರಯಾಣಿಕನಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತ, ಜಗತ್ತನ್ನು ಭಗವಂತನಿಲ್ಲದ ಮರಳುಭೂಮಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ವಿಚಾರವಾದಿಗಳಿಗೂ ಅವರು ಮರುಭೂಮಿಯ ಓಯಿಸ್ಸಿನಂತೆ ಪ್ರೇರಣಾಸ್ರೋತವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅವರ ಜೀವನವು ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವೂ ಅಧಿಕೃತವೂ ಆದ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುವ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಅನುಭವವಿರುವ ಇವರು ಉತ್ತಮ ವಾಗ್ಮಿಗಳು ಹಾಗೂ ಬರಹಗಾರರು.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನವು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು. ಅದು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಫೂರ್ತಿಭರಿತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭಾವದ ಅಧಿಕೃತ ದಾಖಲೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಸಂದೇಹಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಮತ್ತು ಭಕ್ತರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಘಟನೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳು, ವಿಧಾನಗಳು ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯತೆಯ ಹಲವು ರೂಪಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯತೆ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಜೀವನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಕು. ಈ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥಭಕ್ತರು, ತಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಗುರುದೇವರು ಮಾನವರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಭಗವಂತನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಾದ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಲಿನ ಜನರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ದಿವ್ಯಜೀವನವು ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾದ ಪಾರದರ್ಶಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಇಂಥ ಅದ್ಭುತ ದೃಶ್ಯವು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕಾಣಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವಿತವು ಭಗವದವತರಣದ ಸುಲಭಗ್ರಾಹ್ಯ ಉದಾಹರಣೆಯೆನ್ನಬಹುದು.

ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಪರಮಾರ್ಥಗಳು ಭಗವಂತನ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನುಭವದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಜೀವನವು ಅನೇಕ ಹೋರಾಟಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ

ಭಗವತ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಜೀವನದ ಪರಮಾರ್ಥವು ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೀ ಮೇಲುಮೇಲಕ್ಕೆ ಓದಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರೂ ವೇದ್ಯವಾಗುವ ವಾಸ್ತವಾಂಶ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಎಲ್ಲ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಈ ಆದರ್ಶವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಧೈಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಇರುವುದು ಭಗವತ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದಿಗೂ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಒತ್ತನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಧೋರಣೆ. ಭಗವತ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರದು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಮತ್ತು ಅಖಂಡವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ. ಈ ಬಗೆಯ ಏಕಾಗ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಸಾಧನೆಗೈದರು. ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು, ಅತ್ಯಂತ ಖಚಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ದುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದರು.

ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯ: ಭಗವಂತನು ಇದ್ದಾನೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಮಾಣಬದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತವಾದ ವಿಚಾರ. ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಎನಿಸಿಕೊಂಡವರ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಚರ್ಚೆಗೆ ಗ್ರಾಸವಾಗಬಲ್ಲದು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲ ದಿಂದಲೂ ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪುರಾವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ; ಈಗಲೂ ಇಂಥ ಚರ್ಚೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ಆದರೆ, ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪುರಾವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಾದ ಎತ್ತುವುದೇ ಅಸಂಬದ್ಧವಲ್ಲವೇ? ಪುರಾವೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದು ಎಂದರೆ ಏನು? ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಎತ್ತಿತೋರಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಸೀಮಿತವಾದುದು. ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಶರೀರ, ಸಾಧಾರಣ ಇಂದ್ರಿಯಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ತರ್ಕಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ, ಅಗಾಧವಾದ, ಉನ್ನತವಾದ ಮತ್ತು ನಿರಪೇಕ್ಷವಾದ ಭಗವದನುಭೂತಿಯನ್ನು ಮಾನವನ ಪರಿಮಿತ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲದು? ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಪುರಾವೆಯನ್ನು ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ?

ಹಾಗಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯದೇ ವಿಧಾನವಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಬಗ್ಗೆ ನೇರವೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವೂ ಆದ ಕಾತರತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಭಗವಂತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಮಾನಸಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಅನುಭವ - ಇದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಂಥ ಏಕಮಾತ್ರ ವಿಧಾನವಾಗಬಲ್ಲದು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಭಗವದನುಭೂತಿಯು ತರ್ಕ ಅಥವಾ ವಾದವಿವಾದಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡುವಂಥದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ತಾರ್ಕಿಕ ಪ್ರಮೇಯವೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಸಾಧಾರಣ ಜನರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅರಿವು

ಮಾಡಿಸಬಹುದಾದ ಪ್ರಶ್ನಾತೀತ ಮತ್ತು ಮೂರ್ತರೂಪದ ಭಗವದನುಭೂತಿಯನ್ನೇ ಅವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ.

ಅಂಥ ಅನುಭೂತಿಯ ನೇರ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೂ ಒಬ್ಬರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗೆಗಿನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ: "ಈ ಮಹಾನುಭಾವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಿರುವ ಭರತಖಂಡದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಲ್ಕತ್ತಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ನೂರಾರು ಜನ ಸಂಶಯವಾದಿಗಳು, ಜಡವಾದಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಹಲವು ಸಂಶಯವಾದಿಗಳೂ ಜಡವಾದಿಗಳೂ ಇವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಇವರ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲು ಹೋದೆ. ಅವರು ಯಾವ ಒಂದು ವಿಶೇಷವೂ ಇಲ್ಲದ ಸಾಧಾರಣ ಮಾನವರಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರು. ಅವರ ಭಾಷೆ ಅತಿ ಸರಳವಾಗಿತ್ತು. 'ಇವರು ಮಹಾಗುರುಗಳೇ!' ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸಿ, ಅವರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಹಾಕಿದೆ: 'ಮಹಾಶಯರೇ, ನೀವು ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವಿರಾ?' ಎಂದೆ. 'ಹೌದು' ಎಂದರು ಅವರು. 'ನೀವು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬಲ್ಲೀರಾ?' ಎಂದೆ. 'ಹೌದು' ಎಂದರು. 'ಹೇಗೆ?' ಎಂದೆ. 'ಹೇಗೆಂದರೆ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆನೋ, ಹಾಗೇ ದೇವರನ್ನೂ ನೋಡುವೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸತ್ಯವಾಗಿ.' ಇದು ನನ್ನನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. 'ನಾನು ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿರುವೆನು; ನಾನು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಧರ್ಮದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು, ಅನುಭವಿಸಬಹುದು' ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಬಾರಿ ಕಂಡೆ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವರ ಬಳಿ ಹೋಗಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡೆ."

ಭಗವದ್ವರ್ತನವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ನೀಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ: ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಸ್ವತಃ ಭಗವತ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಆ ದರ್ಶನವನ್ನು ಇತರರಿಗೂ ನೀಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಸಂದೇಹವಾದಿಯಾಗಿದ್ದ ಯುವಕ ನರೇಂದ್ರನು (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ) ಅನಂತರ ಸ್ವಂತ ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಪವಾಡಸದೃಶಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಲೂ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಹೊಂದಿದನು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕೃತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಖಚಿತಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಮತ್ತಿತರರಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅನಂತರದ ಇತಿಹಾಸ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ.

ಭಗವದನೈಷಣೆಯು ಕೇವಲ ಸೀಮಿತ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ, ಆಚರಣಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಇಲ್ಲವೇ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಧ್ಯಯನದಂಥ ಪರೋಕ್ಷ ಹಂತಗಳನ್ನು ಮೀರಿಹೋಗಬಲ್ಲದು; ಉತ್ಕಟ ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಮಾನವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಶಕ್ತಿಸಂಚಯದ ಬಳಕೆಯ ಅಪರೋಕ್ಷ ರೂಪ ವನ್ನು ತಳೆಯಬಲ್ಲದು. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನವು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಜೀವನವು ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಾಹ್ಯಪ್ರದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೆ ಸರಳರೂಪವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅವರ ಆಂತರಿಕ ಜೀವನವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೂಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಲನೆಯ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಹರಿವು ಇಂದು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಓತಖೋತವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಅವರ ನಿಷ್ಕಟ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಸಂವೇದನಾತ್ಮಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ಗಾಢ ವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಭಾವದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಬೀರಿದೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮಾನದಂಡ ಯಾವುದು? ಇದನ್ನು 'ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾ ಪ್ರಸಂಗ' ಗ್ರಂಥದ ಲೇಖಕರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಶಾರದಾನಂದರು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಭಗವತ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅಂಥ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಘನತೆ ಮತ್ತು ಮಹಾನತೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಈ ಬಗೆಯ ನಿರ್ಧರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾತರತೆಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಬೇರೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಉಸಿರಿಗಾಗಿ ತವಕಪಡುವುದಕ್ಕೆ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಉತ್ಕಟ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಶಿಖರವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗಲೇ ದಿವ್ಯಧಾಮದಿಂದ ಖಚಿತ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನವು ಹೊರಹೊಮ್ಮುವುದು. ಅದು ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಬೆಳಕನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು, ವರ್ಣನಾತೀತವಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತುಂಬಿಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ದಿವ್ಯತೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಭಾವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಬದ್ಧವೂ, ಪ್ರಾಕೃತಿಕಶಕ್ತಿಗಳ ಕೇಂದ್ರವೂ ಆದ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮವು ಸಾಕ್ಷೀರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ದಿವ್ಯಾತ್ಮಚೈತನ್ಯದ ಅನುಭೂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ದಾಖಲಾದ, ಭಕ್ತರೊಂದಿಗಿನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದೈನಂದಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುವುದಾದರೂ ಏನು? ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಅನುಭವವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ, ಅಂಥ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಗವದ್‌ರರ್ಶನದಿಂದ ಉಂಟಾದ ದಿವ್ಯೋನ್ಮಾದದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸರಳವಾಗಿ ಮತ್ತು ನೇರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಕಠಿಣವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ

ಹುದುಗಿಹೋಗಿದ್ದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಸರಳಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿತರಿಸಿದರು. ಅದಲ್ಲದೆ ಅವರು ದಿವ್ಯತೆಯ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಅನೇಕ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾನವಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಂತದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೆಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ವಿವರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೆಂದರೆ, ಕುಂಡಲಿನಿ ಮುಂತಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು, ವಿವಿಧರೀತಿಯ ಭಾವಗಳು, ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಹಲ ವಾರು ರೂಪಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಯೋಗದ ಅಂತಿಮ ಹಂತವಾದ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ.

ತಾವು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಭಗವತ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ದೇವಿಯ ದರ್ಶನ ವಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯವಾದ ವೇದನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೀರನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಟವಲನ್ನು ಹಿಂಡುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಯಾರೋ ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಿಂಡಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿಯ ದರ್ಶನ ನನಗೆಂದೂ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನನ್ನ ಹೃದಯ ತೀವ್ರ ವೇದನೆಯಿಂದ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಭಗವತಿಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಇನ್ನು ಜೀವಿಸಿದ್ದು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕತ್ತಿ ಇತ್ತು. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಕೂಡಲೇ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಲೇ ಈ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಓಡಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಅದ್ಭುತ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯನಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೆ. ಅನಂತರ ಹೊರಗಡೆ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಅಂದು ಮತ್ತು ಮರುದಿನ ಹೇಗೆ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು - ಇದೊಂದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಳಗೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಅನುಭವಿಸದ ಅದ್ಭುತ ಆನಂದ ಪ್ರವಾಹ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿಯ ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆ."

ಈ ಮೇಲಿನ ದರ್ಶನದ ವಿಷಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ: "ಮನೆ, ಬಾಗಿಲು, ಮಂದಿರ ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಯವಾದವು. ಎಲ್ಲೂ ಏನೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಅಸೀಮ ಅನಂತ ಜ್ಯೋತಿಸ್ಸಮುದ್ರವೊಂದೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ, ಎಷ್ಟೇ ದೂರ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರೂ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ಅದರ ಉಜ್ವಲ ಜ್ವಾಲಮಾಲೆಯು ಭೋಗರೆಯುತ್ತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನುಂಗಿಹಾಕುವಂತೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ನಾನು ಏಳುತ್ತ ಮುಳುಗುತ್ತ ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯನಾಗಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ."

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಈ ಮಾತುಗಳು ಅವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭಾವದ ನೈಜ ನಿರರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಅವರು ದೇವರು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವ - ಇವೆರಡನ್ನೂ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

(ಮುಂದುವರೆಯುವುದು)